

Til

Folketingets Skatteudvalg

L 31- forslag til lov om ændring af skattekontrolloven og lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (Digitalisering af regnskabsoplysninger, ophævelse af virksomheders underretningspligt og afskaffelse af kildeskattebøderne).

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 7 - 10 af 29. november 2004.

(L 31)

Kristian Jensen

/ K.-H. Ludolph

Spørgsmål 7: Der ønskes en begrundelse for, at man i bemærkningerne (side 7, 2. spalte) mener, at den historiske begrundelse for reglen om at idømme bøder for for sent indbetalt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, ikke længere kan siges at have samme aktualitet i dag.

Svar: I bemærkningerne til lovforslaget siges det i pkt. 3.3., at ”Den historiske begrundelse for reglen kan imidlertid næppe siges at have samme aktualitet i dag.”

Heri ligger, at bestemmelsen om straf for manglende eller sen indbetaling af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag må ses som en forældet og ikke særlig hensigtsmæssig måde at sikre sig den indeholdelsespligtiges betaling til staten på.

For mig at se er der tale om ”dobbeltstraf”. For det første pålægges virksomheden morarenter, ligesom andre virksomheder der indbetaler B-skattetilsvær, moms og andre afgifter for sent. Men herudover kan virksomheden også pålægges en kildeskattebøde, hvis det for sent betalte eller manglende beløb angår A-skat eller arbejdsmarkedsbidrag, og de subjektive tilregningskrav i øvrigt er opfyldt.

Virksomheden vil således normalt betragte kildeskattebøden som en slags yderligere strafrente oveni de almindelige morarenter, som på grund af deres størrelse nærmest har pønalt karakter. Bestemmelsen om kildeskattebøderne har derfor næppe nogen særlig præventiv virkning over for de virksomheder, som indbetaler for sent eller slet ikke indbetaler. Det præventive hensyn for rettidig indbetaling ligger derimod efter min opfattelse i muligheden for at pålægge den indeholdelsespligtige morarenter samt gennem arbejdsgiverkontrollens arbejde.

Der anvendes i dag 10 årsværk på administration af kildeskattebøderne, og - også i dette lys - står det præventive sigte med strafbestemmelsen næppe mål med de administrative ressourcer, der skal anvendes på området.

Endelig kan man sige, at i det omfang den erhvervsdrivende idømmes fængselsstraf for overtrædelse af opkrævningslovens bestemmelser, er der tale om den sidste rest af gælds fængsel i Danmark.

Spørgsmål 8: Der ønskes en redegørelse om, hvornår manglende indberetning eller indbetaling af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdsgiveren kan medføre, at medarbejderen kan blive medansvarlig for den manglende skattebetaling og efterfølgende blive opkrævet skat og arbejdsmarkedsbidrag, såfremt arbejdsgiveren ikke er i stand til at betale. Eksempelvis ønskes oplyst, om arbejdsgiveren vil være ansvarsfri, hvis han udbetaler løn som a'contobeløb uden skattetræk og efterfølgende udelader at udstede lønsedler, ikke indberetter og ikke indbetaler A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Vil det i den situation være arbejdsgiveren eller den ansatte, der vil blive stillet til ansvar? Hvis ikke arbejdsgiveren kan betale, vil beløbet da blive opkrævet hos den ansatte. Er en sådan adfærd allerede straffri i dag, eller vil den foreslåede afskaffelse af bøder ændre noget på retstilstanden?

Svar: Indeholdte, men ikke indbetalte A-skatter og arbejdsmarkedsbidrag kan kun opkræves hos den indeholdelsespligtige, og lønmodtageren får godskrevet indeholdt, men ikke indbetalt A-skat og bidrag, når årsopgørelsen og bidragsopgørelsen dannes.

Efter kildeskattelovens § 69, stk. 1, opkræves ikke indeholdte A-skatter hos den indeholdelsespligtige. Kan beløbet ikke inddrives hos den indeholdelsespligtige, kan beløbet opkræves hos lønmodtageren efter kildeskattelovens § 68. Tilsvarende gælder opkrævning af ikke-indeholdte arbejdsmarkedsbidrag, jf. arbejdsmarkedsfondslovens § 15, stk. 1 og 3.

Kun i sjældne tilfælde opkræves skat og arbejdsmarkedsbidrag således hos lønmodtageren. I stedet opkræves de som restskat/bidrag.

Den situation, som er beskrevet i eksemplet, har lighedspunkter med et sortlønns-arrangement.

Det karakteristiske ved sortlønns-arrangementer er, at arbejdsgiveren og lønmodtageren aftaler, at arbejdsgiveren ikke indeholder A-skat og bidrag hos lønmodtageren, ligesom arbejdsgiveren undlader at gøre skattemyndighederne opmærksom på, at lønmodtageren har fået udbetalt skattepligtig indkomst. Lønmodtageren kan herefter undlade at selvangive den modtagne løn. Lønmodtageren vil derfor være villig til at modtage en mindre løn, da denne "sparer" skatten og arbejdsmarkedsbidraget.

Arbejdsgiveren kan straffes efter kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 1, og arbejdsmarkedetsfundslovens § 18, stk. 1, litra b, med bøde. Er forholdet begået med forsæt til at unddrage det offentlige skat og bidrag, eller foreligger der i øvrigt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år, jf. kildeskattelovens § 74, stk. 2, og arbejdsmarkedetsbidragslovens § 18, stk. 2.

Lønmodtageren kan straffes efter kildeskattelovens § 75, nr. 1, for A-skattens vedkommende. Endvidere vil lønmodtageren kunne straffes efter skattekontrollovens §§ 13 eller 16.

Som nævnt ovenfor vil lønmodtageren kun i sjældne tilfælde blive opkrævet ikke indeholdt A-skat og bidrag, og afskaffelsen af de såkaldte kildeskattebøder vil ikke ændre på, at sortløns-arrangementer fortsat kan straffes.

Spørgsmål 9: Hvor meget vil en arbejdsgiver blive pålagt at betale i morarente ? Vil det være helt uden sanktioner, hvis arbejdsgivere fremover helt undlader eller foretager for sen indberetning, så skattemyndighederne intet kendskab har til det skyldige beløb, bortset fra betaling af morarente, eller omfatter afskaffelse af sanktioner kun den manglende indbetaling ?

Svar: Morarenten ved for sen betaling udgør 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen. Forfaldsdagen er den 1. i den måned, hvor indeholdt A-skat og AM-bidrag skal betales.

Efter kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2, straffes den arbejdsgiver, der undlader rettidigt at foretage indberetning af indeholdt A-skat.

Hvis der ikke er modtaget en angivelse for en afregningsperiode, kan ToldSkat endvidere fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter foreløbigt til et skønsmæssigt beløb, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1. De såkaldte foreløbige fastsættelser.

Det koster virksomheden 800 kr. i afgift for en foreløbig fastsættelse. Foretages der en foreløbig fastsættelse for både A-skat og arbejdsmarkedetsbidrag, betales dog kun én afgift pr. afregningsperiode, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 2.

Afskaffelsen af de såkaldte kildeskattebøder omfatter kun den manglende indbetaling af indeholdt, men ikke indbetalt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Der er ingen af de øvrige straffebestemmelser i kildeskatteloven og arbejdsmarkedsbidragsloven, der berøres af afskaffelsen.

Spørgsmål 10: Er det uden sanktioner at undlade at foretage indberetninger på moms og afgiftsområdet ?

Svar: Efter momslovens § 57, stk. 1, 1. pkt., skal registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden m.v.

Efter momslovens § 81, stk. 1, nr. 2, kan virksomheden straffes, hvis den bl.a. overtræder § 57, stk. 1, 1. pkt.

Endvidere finder reglerne i opkrævningslovens § 4 om foreløbige fastsættelser også anvendelse på momsområdet.

Efter opkrævningslovens § 2, stk. 1, skal for hver afregningsperiode indgives en angivelse med de oplysninger, som følger af reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov.

Efter opkrævningslovens § 17, stk. 1, nr. 1, straffes virksomheden med bøde, hvis § 2, stk. 1, overtrædes.

Endvidere finder reglerne i opkrævningslovens § 4 om foreløbige fastsættelser også anvendelse på afgiftsområdet.